

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΑΓΙΩ, ΟΡΕΙ ΤΟΥ ΑΘΩ

ΔΙΑΛΑΜΨΑΝΤΩΝ

Ψαλλομένη τῇ Δευτέρᾳ Κυριακῇ τοῦ Μαθαίου
ἡ τοι:

Μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀγίων Πάντων

Τὸ πρώτην ἥδη ἐκδιδομένη εἰς τόπον τοιουτορόπως
συμπεπληρωμένη, διότι ἡδη ἐν ταύτῃ προσετέθησαν
καὶ οἱ 26 ἄγιοι, οἵτινες ἐν ταῖς πριντέραις ἐκδόσεσι
δέν περιελαμβάνοντο. Φρόνιμον δ' ἔσται, ὅπως
αἱ πρότεραι ἐκδόσεις ἀχρηστευθῶσιν ἢ μᾶλλον
καταστραφῶσιν, ὅπως τοῦ λοιποῦ ἀπαντεῖ
οἱ Ἀγιορείταις "Ἄγιοι ἐν μιᾷ καὶ τῇ
αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐορτάζωνται.

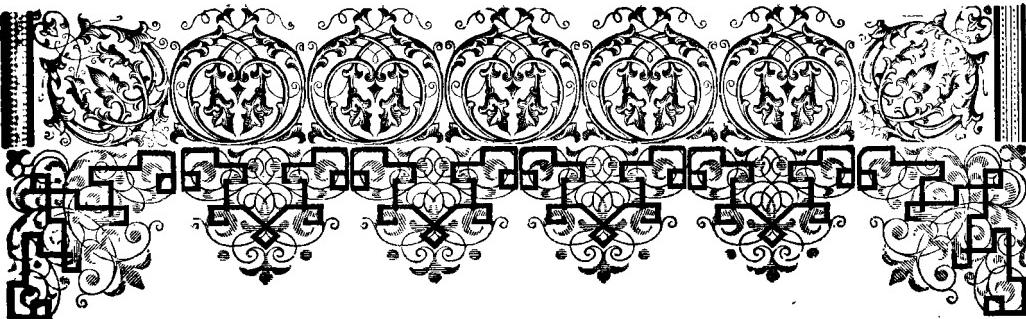
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΑΠΑΝΗ
ΔΑΝΙΗΛ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ & ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΡΕΙΤΩΝ

29

ΑΥΞ. ΑΡΙΘ. ΕΚΔ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ – ΑΘΩ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 1941

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΉΜΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΤΩι ΑΓΙΩι ΟΡΕΙ ΤΟΥ ΑΘΩι ΔΙΑΛΑΜΨΑΝΤΩΝ

Ψαλλομένη τῇ Δευτέρᾳ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου
ἡτοι μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀγίων Πάντων.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα.

Ίστῳμεν Στίχ' Δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἐντος Β'. "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν..

τε τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρόν, ἥρατε ἐπ' ὄμων
Πατέρες, καὶ ἀπεδύσασθε, πρὸς τὸ τῆς ἀ-
σκήσεως, ἐνταῦθα στάδιον· καὶ σαρκὸς ὑπερήρθη-
τε, κόσμου τε καὶ πάσας, μηχανὰς ἐλύσατε τοῦ
κοσμοκράτορος· τότε τῶν Δαιμόνων τὰ πλήθη,
θρήνοις πρὸς ἀλλήλους ἐβόων· φίλοι, ἡ ισχὺς ἡμῶν
ἐξέλιπεν.

τε ἀναβάσεις ἱεράς, ὡς φησι Λαβίδ, ἐν καρ-
δίᾳ, ὑμῶν διέθεσθε, καὶ ζωὴν ισάγγελον ἐβι-

ωτεύσατε, καὶ εἰς ἄκρον ἀνήλθετε, τῆς ἐνδεχομένης, βροτοὶ τελειότητος, Πατέρες ὅσιοι, τότε οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, ἔχαιρον βοῶντες, ἀλλήλοις· πῶς οἱ ἐν σαρκὶ ἀσαρκοὶ ὥσθησαν!

¶ τε τὰς ἐνταῦθα ιεράς, λαύρας καὶ σεμνεῖα εἰς δόξαν, Θεοῦ ἡγείρατε, καὶ κατεκοσμήσατε τύποις ἀσκήσεως, καὶ κοινὰ φροντιστήρια, ψυχῶν σωτηρίας, ταύτας ἀπεδείξατε, Πατέρες ὅσιοι, τότε ἡρημώθησαν πόλεις, καὶ ὁ πρώην ἑρημός "Αθως, πλήθει μοναζόντων πόλις γέγονεν.

¶ τε ἐπειθάρχησαν κακῶς, ἔνιοι τοῦ "Ορους πολιτῶν λῖται, τοῖς λατινόφροσι, καὶ συνελειτούργησαν, φιλοψυχήσαντες, τότε ζῆλον τῆς πίστεως, ὑμεῖς Θεοφόροι, λαβόντες ἀπώσασθε τούτων τὴν ἔνωσιν· ὅθεν ὑποστάντες θανάτους, καὶ πολυειδεῖς τιμωρίας, στέφει μαρτυρίου ἐκοσμήθητε.

Δόξα. Ἡκος Α'.

¶ εὗτε ἀπαντα τὰ στίφη τῶν μοναζόντων, τὸ μυριοπλάσιον ἄρμα τοῦ Δαβΐδ, τὸ χιλιάσιν ἀρετῶν εὐθυνούμενον, τοὺς ἐν τῷ "Αθῷ Πατέρας ἀνευφημήσωμεν· τοὺς Ὁσίους καὶ Ἱεράρχας, τοὺς Ὁσιομάρτυρας καὶ Ἱερομάρτυρας· καὶ πάντας ὅμοι

τοὺς ἐνωνύμους καὶ ἀνωνύμους. Οὗτοι γὰρ ὡς ἀληθῶς, ἔργοις καὶ λόγοις, καὶ τῷ πολυειδεῖ καὶ ισαγγέλῳ τῆς ἀσκήσεως, καὶ ταῖς ἐκ Θεοῦ χάρισιν, ἀνεδείχθησαν ἄγιοι· καὶ τῷ Ὁρεὶ τούτῳ, τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀγιότητος ἔδωκαν· ὡν καὶ τὰς σοροὺς ὁ Θεός, θαύμασι καὶ εὐωδίαις καὶ μύροις ἐδόξασε. Καὶ νῦν ἀμέσως τῷ διοῖάσαντι αὐτοὺς Χριστῷ παριστάμενοι, πρεσβεύουσιν ἐκτενῶς ὑπέρ ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου τελούντων, τὴν φαιδρὰν αὐτῶν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς. Θεοτοκίον.

¶ αρθενικὴ πανήγυρις, σήμερον ἀδελφοί, σκιρτάτῳ τάτῳ ἡ κτίσις· χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς ἡ ἀγία Θεοτόκος· τὸ ἀμόλυντον κειμήλιον τῆς παρθενίας· ὁ λογικός τοῦ δευτέρου Ἀδὰμ Παράδεισος· τὸ ἔργαστήριον τῆς ἐνώσεως τῶν δύο φύσεων· ἡ πανήγυρις τοῦ σωτηρίου συναλλάγματος· ἡ παστάς ἐν ἣ ὁ Λόγος ἐνυμφεύσατο τὴν σάρκα· ἡ ὄντως κούφη νεφέλη, ἡ τὸν ἐπὶ τῶν χερουβίμ μετὰ σώματος βαστάσασα· ταῖς αὐτῆς ίκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φῶς ἑλαφόν... κ. τ. λ.

Εἰς τὸν Στίχον. Τὸν Ἀναστάσιμον Στιχηρόν.

*Ηχος Α'.

Tῷ πάθει σου Χριστέ, παθῶν ἡλευθερώθημεν,
καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Κύριε δόξα σοι.

Εἶτα τὰ παρόντα Τῶν Οσίων.

*Ηχος Β'. Οἶκος τοῦ Εὐφρατᾶ.

Pροσκυνήσ τὸ τριμερές, καθάραντες Πατέρες, ἀρετῶν τὴν τριάδι,(1) ναοὶ τῆς ὑπερθέου Τριάδος ἀνεδείχθητε.

Στίχ. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλεάσονται ἐπὲ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Tύποι τῆς ἀρετῆς, ἀσκήσεως κανόνες, τῆς ἐγκρατείας στάθμαι, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Ὁρει, Πατέρες ἐγνωρίσθητε.

Στίχ. "Ασατε τῷ Κυρέῳ φῖσμα καινόν, ἢ αὖτις αὐτοῦ ἐν Εκκλησίᾳ Οσίων.

Xάριν πάντες ἡμεῖς, ὑμῖν ὁμολογοῦμεν, Πατέρες Θεοφόροι, ὅτι πρὸς σωτηρίας, τὴν τριβον ὠδηγήσατε.

(1) "Ητοι τὸ λογιστικὸν ἐκαθαρίσατε τῇ προσευχῇ, τὸ θυμικόν, τῇ ἀγάπῃ καὶ τὸ ἐπιθυμικὸν τῇ ἐγκρατείᾳ, ώς λέγει ὁ θεοφόρος Μάξιμος.

Δόξα. Ἡχος πλ. Α'.

Μακαρία πληθὺς τῶν ἐν τῷ Ὁρει Πατέρων,
τίς σε κατ’ ἀξίαν ἐπαινέσεται; ὑμεῖς γὰρ
τὸν Βαπτιστὴν Ἰωάννην, Παῦλον τὸν Θηβαῖον,
καὶ Ἀντώνιον τὸν μέγαν μιμησάμενοι, ἐν γῇ ἐ-
ρήμῳ καὶ ἀβάτῳ τῇ τοῦ Ἀθω ηὔλισθητε, τὸν
σώζοντα ὑμᾶς Θεὸν προσδεχόμενοι· ὑπὸ δὲ τῆς
θείας χάριτος κινηθέντες, πολλαχοῦ τοῦ Ὁρους
μάνδρας ιερὰς συνεστήσασθε, καὶ πλήθη μοναζόν-
των, ἐν σωτηρίοις νομαῖς διεθρέψατε· ἀλλὰ καὶ
νῦν ἡμᾶς τὴν ὑμετέραν ποίμνην, ἀπὸ πάσης ἀ-
νάγκης ρύσθηναι πρεσβεύσατε, καὶ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θειτοκένον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν
σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον τὸ
τεῖχος τὸ ἀρρηκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ
καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις... Τρισάγιον: Ηαναγέα Τριάς...

Πάτερ ἡμῶν.. καὶ τὰ Ἀπολυτέκια, Ἡχος Α'.

Tοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
T στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἀχραντόν σου

Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐβόων σοι: Ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα τῶν Θεών.

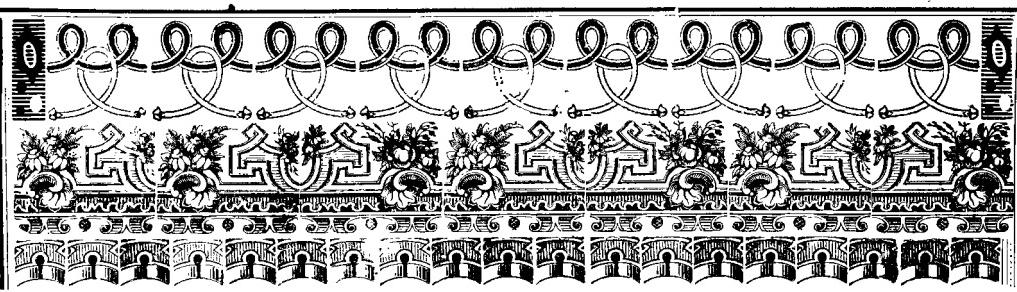
***Ηχος Α'.** Τῆς ἔρημου πολέτης.

Tοὺς τοῦ "Αθω Πατέρας, καὶ Ἀγγέλους ἐν σώματι, Ομολογητὰς καὶ Οσίους, Ιεράρχας καὶ Μάρτυρας, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις καὶ ωδαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετὰς, ἡ τοῦ "Ορους πληθὺς πᾶσα τῶν Μοναστῶν, κραυγάζοντες ὅμοφώνως. Δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἀγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν κινδύνοις ἥμῶν, προστάτας δείξαντι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Tοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ Κιβωτῷ, ὃς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σου· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ Τόκου σου.

καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετά τὸν Προοιμιακὸν, τὸ Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα.

Ιστῷμεν Στίχ' Γ. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα στ'.

Σπυγηρὸν Ἀναστάσιμα. Ἡχος Α'.

Tὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς, πρόσδεξαι Ἀγιε
Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν ἀφεσιν ἀμαρτιῶν·
ὅτι μόνος εἰ ὁ δεῖξας, ἐν κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Kυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν,
καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ Ἀναστάντι ἐκ
νεκρῶν· ὅτι Αὐτὸς ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσά-
μενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Aε εῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χρι-
στόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνά-
στασιν· ὅτι Αὐτὸς ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς
πλάνης τοῦ ἔχθροῦ, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Eύφρανθητε ούρανοι, σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην. Ἰδοὺ γάρ ὁ Ἐμμανουὴλ, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ διδούς, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας ως φιλάνθρωπος.

Tόν σαρκὶ ἔκουσίως σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Στήριξον ὥρθοδοξία τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Tῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ, παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν, τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι σταυρὸν κατεδέξω καὶ θάνατον Ἀναμάρτητε, ίνα τῷ κόσμῳ δωρήσῃ τὴν Ἀνάστασιν, ως φιλάνθρωπος.

Ικαὶ τῷ 'Οσιών Δ'.

Ηχος Δ. 'Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Mνοναστῶν τά συστήματα, καὶ Μιγάδων ἀθροίσθητε, καὶ λαμπρὰν πανήγυριν συγκροτήσατε· ἵδοὺ γάρ πάντας ἐκάλεσαν, ἡμᾶς εἰς ἐστίασιν, καὶ χαρὰν πνευματικήν, οἱ ἐνταῦθα ἀσκήσαντες, πάντες "Οσιοι, τὰς αὐτῶν ἀριστείας παρα-

θέντες, καὶ τοὺς ἄθλους καὶ ἀγῶνας, οὓς ὑπέρ φύσιν διήνυσαν.

Tῶν Ὀσίων τὸν σύλλογόν, τὸν ἐν Ὅρει ἐκλάμψαντα, τούτῳ καὶ φωτίσαντα κτίσιν ἀπασάν· τοὺς περιβόλους ὑπάρχοντας, τοῦ Ἀθω καὶ εὔσμα, κρίνα ὅντως καὶ τερπνά· καὶ φυτὰ ἀγλαόκαρπα, καὶ ἀμάραντα· ποταμούς τε χαρίτων ἀεννάους, μοναζόντων αἱ χορεῖαι, χρεωστικῶς μακαρίσωμεν.

Oi ἐν σώματι ἀστροκοι, καὶ Θεοῦ ὅντως ἀνθρώποι· οἱ τὸν Ἀθω ἀπαντα ἀγιάσαντες· πύργοι τοῦ Ὅρους οἱ πύρινοι, οἱ κύκλῳ ιστάμενοι, μετὰ πόθου καὶ χαρᾶς, τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, ως τεθέανται, ἐν ἐκστάσει καὶ θείᾳ ὀπτασίᾳ· οἱ σεπτοὶ ἡμῶν Πατέρες, υἱοπρεπῶς εὐφημείσθωσαν.

Tοὺς πολίτας τιμήσωμεν, οὐρανοῦ οὓς ἐθρέψατο, "Ορος τὸ ἐπώνυμον ἀγιότητος· τοὺς Ἱεράρχας Ὀσίους τε, τοὺς ὁμολογήσαντας, καὶ τοὺς Μάρτυρας ὁμοῦ, ἐνωνύμους τε ἀπαντας, ἀνωνύμους τε· τοὺς ἐντεῦθεν σπαρέντας ως ἐκ κέντρου, εἰς τὸν κόσμον καὶ σωτῆρας, πολλῶν ψυχῶν χρηματίσαντας.

Δός α. Ἡχος Πλ. Β'.

Σήμερον ἐξέλαμψεν ὑπέρ τὴν πολύαστρον σφαίραν, ἡ νέα πανήγυρις τῶν ἐν τῷ Ἀθω Πατέρων, τὰς διανοίας τῶν φιλεόρτων καταυγάζουσα· δεῦτε οὖν οἱ τοῦ Ὁρους Μονασταὶ καὶ Μιγάδες, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις, αὐτοὺς προσείπωμεν λέγοντες, χαίρετε, οἱ ἐν σαρκὶ τοὺς ἀσάρκους νικήσαντες δαιμονας, καὶ ἐπὶ γῆς τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον μιμησάμενοι· χαίρετε, οἱ τοῦ Ἀθω πολιοῦχοι καὶ οἰκισταί, καὶ παντός τοῦ κόσμου πρεσβευταὶ δυνατώτατοι· χαίρετε, οἱ μετὰ τὴν Θεοτόκον, ἡμέτεροι προστάται καὶ παντοδαποὶ εὐεργέται καὶ ἔφοροι· πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Ἡχος Α'. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γάρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισηγέε, καὶ τὸ βασιλειον

ήνεῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοῖνυν, θαρσείτω λαός τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ Αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἔχθρους, ὡς Παντοδύναμος.

Εἴσοδος μεγάλη. Φῶς ἐλαρόν..

Τὸ προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

 Ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ, εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὔεργετηθήσονται, δτὶ ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκιμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι. καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' Αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοί, ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, δτὶ χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

 Ικαῖοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Γψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ καλλούς ἐκ χειρὸς

Κυρίου, δτι τῇ δεξιᾷ Αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον Αὐτοῦ, καὶ δπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόχριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, δσιότητα· δξυνεῖ δὲ ἀπότομον δργὴν εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει Αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὔστοχοι θολίδες ἀστραπῶν, καὶ ως ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ως λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἔρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν· ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταί, περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ χρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· δτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σιωφέας Σιλωμῶντος τὸν ἀνάγνωσμα.

Ι^ηκαίος ἐὰν φιάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιά δέ ἔστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, θίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη· ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατῆσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· θασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαρτοῖ τὰ καλά· καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἀκακον· τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἴδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες· μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· δτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ψράλλομεν τὸ Ἰδεόμελὸν τοῦ ἀγίου τῆς Μονῆς.

Εἴτα τὰ παρόντα τῷν Ὀσίων. Ἡχος Α'.

Eύφραίνου ἐν Κυρίῳ ὁ ἀγιώνυμος Ἄθως, ὁ νοητός τος τῆς Θεοτόκου καὶ ὡραῖος Παράδεισος· ίδοὺ γὰρ ἐν ταῖς ὑπωρείαις σου, ἐξήνθησαν κρίνα ἀειθαλῆ καὶ πανεύοσμα, καὶ ἐν ταῖς κοιλάσι καὶ παραλίοις σου, δένδρα οὐρανομήκη καὶ εὔσκιόφυλλα ἀνεβλάστησαν, καρποὺς ἀθανάτους τοῦ Πνεύματος προβαλλόμενα· ἡ τῶν Ὀσίων σου πάντων ἡγιασμένη, καὶ σὲ ἀγιάσασα Σύναξις· ἡ νῦν προκειμένη εἰς ἔπαινον. Ὁθεν τοὺς ἐν σοὶ Μοναστὰς καὶ Μιγάδας συναγαγών, χαρμοσύνως ἔόρτασον, καὶ εὐχαρίστως τῇ Δεσποίνῃ καὶ Ἐφόρῳ σου βόησον, Μεγαλύνω σε Θεοτόκε, τὴν μεγαλύνασάν με· καὶ ἀποδοῦσαν τοῖς τέκνοις μου, Πατέρας οὐρανίους, ὃν ταῖς πρεσβείαις διὰ βίου σκεπόμενα, τὸ παρὰ τοῦ Υἱοῦ σου κομιζονται μέγα ἔλεος.

•• αὐτής.

O"σιοι Πατέρες οἱ ἐν τῷ Ὁρει τούτῳ τοὺς ἀσκητικοὺς ἀγῶνας ἀνύσαντες· Ὅμεῖς ἐκ νεότητος

τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀράμενοι, δι' αὐτοῦ ὑμῖν
ό κόσμος ἐσταύρωται, καὶ αὐτοὶ τῷ κόσμῳ· τὸ μέν,
αἰσθητῶς αὐτοῦ χωρισθέντες· τὸ δέ, καὶ νοητῶς
αὐτῷ νεκρωθέντες. Ὁθεν διπλὴν εἰδότες τὴν πρᾶξιν
τοῦ σταυροῦ, διπλὴν καὶ τὴν ἀνάβασιν πρὸς αὐτὸν
ἐποιήσατε, διὰ πράξεως καὶ θεωρίας, εἰς τὴν ἐνδε-
χομένην ἀνθρώποις ἐλάσαντες τελειότητα· καὶ νῦν
ἐν οὐρανοῖς συνδοξασθέντες Χριστῷ, ὡς καὶ συμ-
παθόντες πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Ηχος Β'.

Τις ἡ καινὴ αὕτη καὶ λαμπρὰ πανήγυρις; τί τὰ
Νεοκρότητα μέλη, τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀδό-
μενα; οἱ τοῦ Ὁρους Ὀσιοι πάντες, χρεωστικῶς σή-
μερον ἔορτάζονται· οὗτοι γάρ τὸν ἀοίκητον τοῦτον
τόπον, Μοναῖς ιεραῖς, καὶ διαφόροις Σεμνείοις, οἰ-
κήσιμον ἔδειξαν· καὶ τὰς διδασκαλίας καὶ τύπους
αὐτῶν, ὡς φιλόπαιδες Πατέρες, ἡμῖν κληρονομίαν
παρέδωκαν· φυλάξωμεν τοίνυν, ἀδελφοί, ὡς φιλο-
πάτορες υἱοί, τὴν πατρικὴν κληρονομίαν ἀπαρεγ-
χείρητον· μὴ καταργήσωμεν τὸν τόπον ὡς ἡ ἄκαρ-
πος συκῆ· ἀλλὰ τῶν Ἡγουμένων ἡμῶν ἀναθεω-
ροῦντες, τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμησώμεθα

τὴν πίστιν καὶ τοὺς ἀγῶνας· ἵνα καὶ σὺν αὐτοῖς
τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτύχωμεν.

• Θ αὐτός.

Πατέρες Θεόσοφοι, ὑμεῖς τὸν Μωσῆν καὶ τὸν
Ἥλιαν, τῷ ἐρημικῷ τοῦ βίου ζηλώσαντες,
εἰκότως καὶ τῆς κατ' ἔκεινους θεοπτίας ἐτύχετε, τὸ
γὰρ "Ορος τοῦ" Αθω, καθάπερ ἄλλο Σίναιον "Ο-
ρος, καὶ Καρμήλιον κατοικήσαντες, εἰς τὸν ὑπέρ-
φωτον γνόφον, καὶ τὴν λεπτὴν αὔραν τῆς ἐν τῷ
Πνεύματι θεωρίας εἰσήλθετε, τὸ παχὺ νέφος δια-
σχίσαντες τῆς ὅλης· καὶ δι' ἀγνωσίας καὶ ἀβλεψί-
ας, ἴδειν καὶ γνῶναι, τὸν ἀθεώρητον καὶ ἀγνωστον,
ώς δυνατὸν ἀνθρώπῳ κατηξιώθητε· καὶ νῦν τῆς δι'
ἐσόπτρων καὶ αἰνιγμάτων θεωρίας ὑπεραρθέντες,
ἀμέσως τὴν ἐν μονάδι Τριάδα, καὶ ἐν Τριάδι Μο-
νάδα, ώς μοναδικοὶ καὶ τριαδικοί, ἐποπτεύετε, πρε-
σβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

• Ηχος Γ'.

Τὴν τετράχορδον λύραν, τῶν τοῦ "Ορους Πατέ-
ρων ἀνευφημήσωμεν, τὴν ἐξ Ὁσίων καὶ Ιε-
ραρχῶν, Ὁμολογητῶν καὶ Μαρτύρων συγκροτουμέ-
νην· τὰς γὰρ ἐντολὰς τῷ φόβῳ τῶν ἀμαρτωλῶν,

ώς δοῦλοι ἐτήρησαν· τῷ πόθῳ δὲ τῶν ἐπαγγελιῶν,
ώς μισθωτοὶ τὰς ἀρετὰς κατώρθωσαν· τῇ δὲ πρὸς
Θεὸν ἀγάπῃ πυρποληθέντες, ως υἱοὶ κατὰ χάριν,
τῷ Θεῷ εὐηρέστησαν. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, κλη-
ρονόμοι Θεοῦ, καὶ συγκληρονόμοι Χριστοῦ γενό-
μενοι, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δ ὁ ἕα, Ἡκος Δ'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον τῶν ἐν τῷ Ἀθῷ
Πατέρων, ὁ μελισσῶν τῶν τοῦ Ἀθώ μοναστῶν
μακαρίσωμεν. Οὗτοι γάρ ως ἀληθῶς διὰ πάντων
τῶν μακαρισμῶν τοῦ Κυρίου διηλθον· πτωχεύσαν-
τες γάρ τῷ πνεύματι, ἐπλουτίσθησαν· καὶ πραϋν-
θέντες τὴν γῆν τῶν πραέων ἐκληρονόμησαν· πεν-
θήσαντες, παρεκλήθησαν· πεινάσαντες τὴν δικαι-
οσύνην, ἔχορτάσθησαν· ἐλεήσαντες, ἡλεήθησαν·
καθαροὶ γενόμενοι τῇ καρδίᾳ, τὸν Θεὸν ως δυνατὸν
ἐθεώρησαν· εἰρηνοποιήσαντες, θείας ἡξιώθησαν υἱο-
θεσίας. Διωχθέντες δὲ καὶ βασανισθέντες, ὑπὲρ δι-
καιοσύνης καὶ ἐύσεβείας, ἐν οὐρανοῖς νῦν ἀγαλλι-
ῶνται καὶ χαίρουσι, καὶ ἐκτενῶς πρεσβεύουσι τῷ
Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Nεῦσον παρακλήσεσι σῶν ἵκετῶν Πανάμωμε,
παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης
θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀ-
σφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν
προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυνθώμεν Δέσποι-
να, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἵκεσίαν, τῶν
σοὶ πιστῶς βοώντων· χαῖρε, Δέσποινα, ἡ πάντων
βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Εἶτα λέγοντας αἱ συνήθεις Εὐχαί, καὶ εἰςερχόμε-
θα ἐν τῷ Ναῷ ψάλλοντες τά· Ἀπόστιχα.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ.

Tῷ πάθει σου Χριστέ, παθῶν ἡλευθερώθημεν·
P καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώ-
θημεν, Κύριε δόξα σοι.

Εἶτα τῶν Ὁδίων. "Ηχος πλ. Α". Χαέροις ἀσκητειών.
Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Θορίους αὐτοῦ.

Xαίροις Ὁσίων "Αθω πληθύς, τῆς Βασιλίσσης,
X οὐρανοῦ ἡ παράταξις, ἡ πάσας ἀρχὰς τοῦ
σκότους, καὶ ἔξουσίας δεινάς, συμμαχίᾳ θείᾳ θρι-
αμβεύσασα· οἱ σάρκα νεκρώσαντες, καὶ τὸ πνεῦ-

μα ζωώσαντες· οι ἀεννάοις, τῶν δακρύων ἐκχύσεσι, κατασβέσαντες, παθημάτων τοὺς ἄνθρακας· χάριτος οἱ δεξάμενοι, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ φωτισμὸν ἐν καρδίᾳ, ἐνυποστάτως ἐκλάμποντα· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. **Κ**αυχήσανται "Οσίους ἐν θάξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τὸν αὐτῶν αὐτῶν.

Xαῖροις Ὁσίων "Αθω πληθύς, οἱ ἐκ τοῦ Ὁρούς, ὡς φωστῆρες ἀνίσχοντες, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ταῖς τῶν χαρίτων βολαῖς, καὶ ἀρετῶν θείων καταυγάζοντες· ἀστέρες πολύφωτοι, οἱ σαφῶς ἀναδειξαντες, τόνδε χῶρον, οὐρανὸν ἄλλον δεύτερον, καὶ μειώσαντες, τὴν Δαιμόνων σκοτύματαν· ἄνθρωποι ἐπουράνιοι, ἐπίγειοι ἄγγελοι, σεπταὶ Μοναὶ τῆς Τριάδος, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. "Ἀσπετε τῷ Κυρίῳ φόρμα καὶ νόν τὴν αἴνεσις αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Xαῖροις Ὁσίων "Αθω πληθύς, τῶν ἀρετῶν τὰ ιερὰ καταγώγια, οἱ οἶκοι τῆς πράξεώς τε,

καὶ θεωρίας ὄμοῦ, ταπεινοφροσύνης τὰ κειμήλια· εὐχῆς ἐργαστήρια, ἀεννάου καὶ ἥδιστα, ἐν τῇ καρδίᾳ, Ἰησοῦ μελετήματα· τῆς πραότητος, τὰ τερπνὰ θησαυρίσματα· ἥλιοι διακρίσεως, πηγαὶ κατανύξεως, διπλῆς ἀγάπης ταμεῖα, τῆς πρὸς Θεόν καὶ τὸν ἔγγιστα· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἥμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

. Δόξα. Ἡκος πλ. Δ'.

Ταὶς λαλήσει τοὺς ἀγῶνας ὑμῶν, Πατέρες μακάριοι; ἢ τὶς ἀξίως ὑμνήσει, τὰς ἀριστείας τῆς ἐνταῦθα γενομένης ὑμῶν ἀσκήσεως; τοῦ νοός τὸ νηφάλιον; τὸ τῆς προσευχῆς ἀδιάλειπτον; τὸ ὑπέρ ἀρετῆς ἐπίπονον τῆς συνειδήσεως μαρτύριον; τὴν τῆξιν τοῦ σώματος; τὰ κατὰ τῶν παθῶν γυμνάσια; τὰς παννύχους στάσεις; τὸ ἀείρρυτον δάκρυον; τοὺς ἐν κρυφῇ κρεμαστήρας; (¹) τὸ ταπει-

(1) Κρεμαστῆρες ἐν κρυφῇ ἦσαν σχοινία ἄνωθεν κρεμάμενα εἰς τόπον κρυπτόν, ἐπάνω εἰς τὰ ὅποια ἐπιστηρίζοντες ὀλίγον τὰς χεῖράς των οἱ "Οσιοι, ὅταν ιστάμενοι ἡγρύπνοι ων καὶ προσηγύχοντο, ἐκ τούτου ἐλάμβανον ὀλίγην ἄνεσιν, καὶ ἔξεκουράζοντο ἀπὸ τῆς συντονίας τῆς παννύχου στάσεως καὶ ἀγρυπνίας καὶ προσευχῆς· καθὼς τοῦτο δείκνυται ἐκ τοῦ βίου Μελετίου τοῦ Ὁμολογητοῦ, ὃν συνέγραψεν ὁ Φιλαδελφείας Μακάριος ὁ Χρυσοκέφαλος· οὐ μόνον δὲ διὰ τοῦτο ἐκρεμῶντο τὰ σχοινία ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἵνα οἱ τρισμακάριστοι ἐκεῖνοι εὔκολως μὴ κοιμῶνται· ἐὰν δὲ ἐτύχαινε νὰ τοὺς ἀρπάσῃ ὁ ὄπνιος εὐκόλως νὰ ἔξυπνῶσι καὶ οὕτω νὰ ταλαιπωρῶσι τὸ σαρκίον των.

νὸν τοῦ φρονήματος; τὰ κατὰ τῶν Δαιμόνων τρόπαια; καὶ τῶν χαρισμάτων τὸν ὄρμαθόν; καὶ ἐπὶ πᾶσι, τὴν ὑπέρ τῆς εὐτεβείας ὅμοῦ καὶ ὀρθοδοξίας, πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς καὶ κακοδέξους, μέχρις αἰματος καὶ θανάτου ἀντικατάστασιν, δι’ ὧν παρὰ Χριστοῦ, ως νικηταὶ στεφανωθέντες ἀοιδιμοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως ὑπέρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν λαμπρὰν ὑμῶν πανήγυριν.

Ικαὶ νῦν. Θεοτοκέοντι ὁ αὐτός.

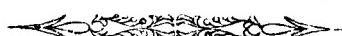
Ἄνυμφευτε Παρθένε, ή τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Υψίστου, σῶν ἵκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ή πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἵκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

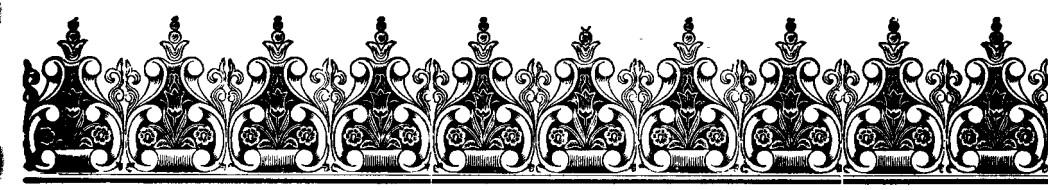
Τρισάγιον. Δόξα καὶ νῦν. Παναγία Τριάς. κ. τ. λ.

καὶ εὐθὺς τὰς Ἀπολυτέκνεα
ώς ἐν τῷ Μειρῷ Εσπερινῷ.

Εἰ δέ ἔστειν Ἀγρυπνία.

Τὸς Ἀπολυτέκνεον τῶν Οσέων (Ωἰς) καὶ τὸ Θεοτόκε Μαρθένε Εἴτα ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ. Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Μετὰ τόν· Ἐξ ἀψαλμον, ψάλλομεν τό· Θεὸς Κύριος εἰς Ἡχον Α'. Τὸν Ἀναστάτωμον Ἀπολυτέκιον (δὲ) Δόξαν τῶν Θεών. Καὶ νῦν. Θεοτοκέον.

("Ορα ταῦτα σελ. 9—10)

Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ ψαλτηρίου καί.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Α'. ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΝ

Καθεσματα. Ἡχος Α'.

Tὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιώται τηροῦντες,
νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὄφθέντος Ἄγγελου,
ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ
δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην. Σοὶ προσ-
πίπτομεν, τῷ Ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ
Θεῷ ἡμῶν.

Sταυρῷ προσηλωθεὶς, ἔκουσίως οἰκτίρμον, ἐν
μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κρά-
τος συνέτριψας, δυνατέ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ
ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας,
τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα· Θμοιον.

Ως ἥλιος λαμπρός, ως φαιδρός ἐωσφόρος, ἡ μνήμη ἡ σεπτή, τῶν ἐν Ἀθῷ Πατέρων, ἀνέτειλεν αὐγάζουσα, τοὺς τοῦ Ὄρους οἰκήτορας, καὶ θερμαίνουσα, τῶν Μοναχῶν τὰς καρδίας, πρὸς τὴν μίμησιν, βίου αὐτῶν τοῦ ἐνθέου, καὶ ζῆλον τῆς πίστεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ως ὄρνις ἔαυτῆς, τὰ νοσσία συνάγει, καὶ σκέπει μητρικῶς· οὕτω σκέπασον πάντας, ἡμᾶς τοὺς τὸ Ὄρος σου, κατοικοῦντας Πανύμνητε, ταῖς σαῖς πτέρυξιν, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, καὶ συνάγε εἰς τὴν οὐράνιον πόλιν, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Β'. ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΝ

Καθεσματα. Ηχος Α'.

Τοῦ λέθου σφραγισθέντος...

Τυναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὄπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον, ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν· τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν Ἔγερσιν. Τὸν Ἀδην ἐσκύλευσε Χρι-

στός, ως μόνος κραταιός καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντα συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον λύσας, δυνάμει σταυροῦ.

Eν τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, ἡ Ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ νεκροῖς λογισθείς ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ, καὶ ἤγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι, Ζωοδότα· Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι, Χριστέ· δόξα τῇ Ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Tὰ φῶτα τὰ φαιδρὰ τὰ φαιδρύνοντα τοὺς πάντας, ἀκτῖσι θαυμάτων ἀπείρων Πατέρες οἱ τοῦ "Ορους, τοῦ "Αθω οἱ πρόβολοι λαμπροί, ἐλάμπρυναν τὸ "Ορος ταῖς αὔγαις. Διὰ τοῦτο πᾶσα τάξις τῶν μοναχῶν κραυγάζει μεγαλοφώνως· Δόξα τῷ θαυμαστώσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ μεγαλύναντι, δόξα τῷ ἐν τοῖς νόσοις ἡμῶν, σωτῆρας δόσαντι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκέον. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Mητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες πρός τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ

γάρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΕΛΕΩΝ

· Η · Υπακοή. Ἡχος Α'.

Η τοῦ Ληστοῦ μετάνοια τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων, τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν. "Οτι ἀνέστης, Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα· Κάθος μα τῷν Θσιων.

· Ηχος πλάγ. Δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον..

Τὸν Θεὸν ἀγαπήσαντες ἐκ ψυχῆς, οἱ τοῦ "Αθω Πατέρες ὑπερφυεῖς, ἀγῶνας διήνυσαν, κατ' ιδίαν τὸ πρότερον, τὸν πλησίον δ' αὖθις, θερμῶς ἀγαπήσαντες, ἐν διαφόροις τόποις, τοῦ "Ορους ἀνήγειραν, Λαύρας καὶ Σεμνεῖα, καὶ μιγάδων τὰ πλήθη, ἐν ταύταις συνήθροισαν, καὶ τὸν "Αθω ἐπόλισαν, πρὸς αὐτοὺς οὖν βοήσωμεν. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς ἀγάπης πληρωτὰς γενήσεσθαι, ἡμᾶς τοὺς πόθῳ τιμωντας, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό, Ικαὶ νῦν Θεοτοκέον, ὅμοιον.

Οἱ Γιός σου Παρθένε, Πατήρ ἐστι, χριστωνύμων ἀπάντων καὶ ἀδελφός. "Οθεν σὺ Πανάχραντε, Μάμμη τούτων γεγένησαι, καὶ γλυκυτάτη Μήτηρ, ἡμῶν δὲ καὶ ἔφορος, τῶν ἐν τῷ Ὁρει τούτῳ, ὁ κληρον ἀπειληφας, παρὰ τοῦ Γίοῦ σου, ἐξαιρέτως ὑπάρχεις, δι' ὃ ἡμᾶς οἴκτειρον· ως ἐγγόνους καὶ τέκνα σου, καὶ ως δούλους σου Δεσποινα. Πρεσβεύουσα τῷ σῷ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ὡν περ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, καὶ νῷ ἀμαρτάνομεν.

Εἶτα· Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Α'. ἥχου. Τὸ Προκείμενον·

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος θῆσομαι ἐν σωτηρίᾳ.

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά...

Πᾶσα πνοή. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ἐωθινὸν Β'. Ἀνάστασιν

Χριστοῦ θεασάμενοι. καὶ ὁ Ν'. ψαλμὸς.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου. κ. τ. λ.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν..

Οἱ Ιερεύς. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου. κ. τ. λ.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τοὺς Κανόνας.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

·Ο 'Αναστάσιμος εἰς δ'. Τῆς Θεοτόκου εἰς ζ'.
καὶ τῶν 'Οσίων εἰς η'.

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ.

·ΦΩΝΗ Α'. ·ΗΧΟΣ Α'. ·Θ Εέρυμός.

)) **Σ**οῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύῃ
)) δεδόξασται· αὕτη γάρ ἀθάνατε, ώς παν-
)) σθενής ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις
)) ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

)) **Ω**χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ'
)) ἀρχὰς διαπλάσας με, χειρας διεπέτασας ἐν
τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν
μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσειληφας.

)) **N**έκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ
)) θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θείᾳ ψυχὴν
μοι ἐνθείς, καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συνα-
ναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασεν.

Θεοτοκέουν.

)) **X**αῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ· Χαῖρε κλίμαξ καὶ
)) πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος
χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην Χρι-
στὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Μου ἡ τροπαιοῦχος θεῖα.

Θοίαν σοι ἐπάξιον ωδὴν, ἡ ἡμετέρα προσοίσει
ἀσθένεια, εἰμὴ τὴν χαρμόσυνον, ἥν Γαβριὴλ
ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε; Χαῖρε Θεοτόκε Παρθένε,
Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τῇ Ἀειπαρθένῳ καὶ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως τῶν
ἄνω Δυνάμεων, ἐκ καθαρωτάτης καρδίας,
πιστοὶ πευματικῶς βοήσωμεν· Χαῖρε Θεοτόκε Παρ-
θένε, Μήτηρ ἀνύμφευτε.

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ.

Ἐπιχειρία. Δ'. Αριματηλάτην Φαραώ.

Θεε ἐ τῶν ὅλων θείαν χάριν δίδου μοι, τῷ σῷ οἰ-
κέτῃ νυνί, ἐπιβαλλομένῳ, εὐφημῆσαι ἄσμασι,
τοὺς ἐν τῷ Ὄρει λάμψαντας, τῷ τοῦ Ἀθω Ὀσι-
ους, κατὰ στοιχεῖον καὶ ὄνομα, τοὺς τὸ σὸν τελέ-
σαντας θέλημα.

Τὸν τῆς μεγίστης ἱερὸν δομήτορα, Λαύρας ἐν
ὕμνοις τιμῶ, ὡς ἀπαρχὴν θείαν, μέγαν Ἀθα-
νάσιον, τὸν τύπον καὶ παράδειγμα, τῶν ἐν Ἀθῷ
Πατέρων, ὡς ἀληθῶς χρηματίσαντα, ἐν τε θεω-
ρίαις καὶ πράξεσιν.

Bατοπαιδίου τὸν κλεινὸν Ἀγάπιον, ἀνευφημῆσαι χρεών, δτὶ Θεοτόκου, τῆς φωνῆς ἀκήκοε, καὶ δουλωθεὶς ἐλύτρωσε, τὸν οἰκεῖον δεσπότην, σὺν τοῖς υἱοῖς ὡς ἐλεύθερος, ἐκ τῆς αἰωνίου κολάσεως.

Aὐτανασίου τοῦ ὥραιου φοίνικος, τῆς Ἐσφιγμένου Μονῆς, καὶ Ἀγαθαγγέλου, ἐπανὼ τὴν ἔλλαμψιν, τὰ εὐαγῆ παλαιόματα, Ἀκακίου τοῦ νέου, καὶ Ἀκακίου τοῦ μάρτυρος, Σκήτεως Ἰβήρων καυχήματος.

Pέρας ἐδείχθη ὁ κλεινὸς Γερόντιος, Θεοπρομῆτορος, τῆς εὐαγοῦς Σκήτης, μεθ' οὗ μακαρίσωμεν, τὴν ἀσκησιν τοῦ Ἰβηρος, Γαβριὴλ τοῦ ὁσίου, τοῦ ἐκ θαλάσσης ἔξαραντος, τὴν θαυματουργὸν Πορταΐτισσαν.

Pῶς μὴ τιμήσω τὸν σεπτὸν Γεννάδιον, τὸν κατιδόντα σαφῶς, τὸ ἐν Βατοπαιδῇ, ἀναβλύσαν ἔλαιον, παρὰ τῆς Θεομήτορος; πῶς σιγήσω δὲ πάλιν, τὸν θεοφόρον Γεώργιον, τὸν τῆς τῶν Ἰβήρων δομήτορα;

Δ ὁ ξ α.

Aιονυσίου ἡ Μονὴ ἐβλάστησε, θεῖον Γεννάδιον, καὶ ἡ Καρακάλλου, Γεδεών τὸν ἔνδοξον, Γε-

ράσμον ἡ Σκήτη δέ, ἡ τοῦ Κουτλουμουσίου, οὓς ἐν
χινέσει τιμήσωμεν, ως ὁσίους ἄμα καὶ μάρτυρας.

Κακού. Θεοτοκίου.

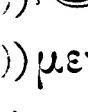
 τε τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς ἐμέριζε, κατὰ ἀγγέλους
αὐτοῦ· τότε σὲ Παρθένε, προγιγνώσκων ἐ-
σεσθαι, αὐτοῦ Μητέρα ἀχραντον, σοὶ διένειμε τοῦ-
το, τὸ μέγα "Ορος καὶ κάλλιστον, ως κληρονομί-
αν ἀπόλεκτον.

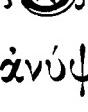
Καταθασία.

Ανοίξω τὸ στόμα μου...

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ.

Φθῆται τοῦ θεού.

 μόνος εἰδὼς τὴς τῶν βροτῶν οὐσίας τὴν ἀ-
 σθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσά-
μενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοῶν
σοι· ἀγιος ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς ἀφράστου σου
δόξης, φιλάνθρωπε.

 εός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτεί-
 ρησας, καὶ καταβῆναι πρός με ηὔδόκησας·
ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοῶν σοι· ἀγι-
ος ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Zωὴ ἐνυπόστατος Χριστὲ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθής Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβὰς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοκίου.

Oξεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος, ἐπὶ σὲ βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἀκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

· Θ μόνος εἰδώς.

Nεφέλην σε κούφην ἀψευδῶς, Παρθένε ὀνομάζομεν, προφητικαῖς ἐπόμενοι ρήσεσιν ἐλήλυθε γὰρ ἐπὶ σοὶ Κύριος, καθελεῖν αἰγύπτια, πλάνης χειροποίητα, καὶ φωτίσαι τοὺς ταῦτα λατρεύοντας.

Nέσφραγισμένην ἀληθῶς, χορὸς προφητικὸς πηγὴν τε κεκλεισμένην πύλην ὠνόμασε, τῆς παρθενίας τῆς σῆς Πανύμνητε, τηλαυγῶς τὰ σύμβολα, ἡμῖν διαγράφοντα, ἦν ἐφύλαξας καὶ μετὰ γέννησιν.

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ.

Οὐρανίας ἀψεῦδος.

Θεολόγον τὸν μέγαν, καὶ Ἱερὸν ὄργανον, Πνεύματος ἀγίου δειχθέντα θεῖον Γρηγόριον, τὸν Παλαμᾶν ἀνυμνῶ, τῶν Θεολόγων ἀπάντων, τὴν ὁρθὴν ἀνάπτυξιν, καὶ ἐπισφράγισμα.

Γρηγορίους τε δύο, ἀνευφημεῖν δίκαιον, τοὺς ἐν τοῖς ὄριοις τῆς Λαύρας λαμπρῶς βιώσαντας· καὶ τὸν συνώνυμον, αὐτοῖς Γρηγόριον ἄλλον, ὃς Μονὴν περίφημον ιδίαν ἡγειρεν.

Ως καλλίτεκνος μήτηρ, θεοπρεπῶς ἤνεγκε, τῆς θεοπρομήτορος Ἀννης, Σκήτη ἡ ἐνθεος, Δαβὶδ τὸν ἐνδοξὸν, τὸν μαρτυρίου ἀγῶσι, τὸν Χριστὸν δοξάσαντα, ὃν περ δοξάσωμεν.

Η Μονὴ Ἐσφιγμένου, Δαμιανὸν ἥνθησε· καὶ ἡ Φιλοθέου δὲ πάλιν ἄλλον ἐβλάστησεν, ὁσιομάρτυρα, Δαμιανὸν καὶ σὺν τούτῳ, τὸν θεῖον Δομέτιον, οὓς μακαρίσωμεν.

Διονύσιον μέλπω, τὸν θαυμαστὸν ὅσιον, τῆς τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου Μονῆς δομήτορα, καὶ τὸν Δομέτιον, Διονυσίου τὸν φίλον, πνεύματος χαρίσμασιν, ἀγλαιζόμενον.

Ιωνύσιος ρήτωρ, ὁ εὐχλεής ὅσιος, ὁ ἐν τῇ Μικρᾷ σεπτῇ Σκήτῃ, Ἀννης τῆς σώφρονος, λόγοις καὶ πράξεσιν, εὐαρεστήσας Κυριῷ, ἀνυμνολογείσθω μοι, θείοις ἐν ἀσμασι.

Δ ὁ ἔα.

Ιωνύσιος ἄλλος, Ἰβηριτῶν βλάστημα· καὶ Δαμασκηνὸς τὸ τῆς Λαύρας θεῖον καλλώπισμα· νῦν μακαρίζονται, ὅτι διπλοῦς τοὺς στεφάνους, μαρτυρίου ἔλαβον καὶ τῆς ἀσκήσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὕπέσχου Παρθένε, προπολεμεῖν πάντοτε, πάντων τῶν ἐν τῷδε τῷ Ὁρει ἀράντων πόλεμον, πρὸς τὸν πολέμιον τὸν τῆς βροντῆς πολεμοῦντα. Ὁθεν πλήρου, Δέσποινα, τὴν σὴν ὑπόσχεσιν.

Καταβασία.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε...

Κοντάκιον, τὸ Ἀναστάσιον. "Οταν ἔλθῃς.

Ἐξανέστης ὡς Θεός ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἡφάνισται καὶ ὁ Ἀδάμ χορεύει Δέσποτα, καὶ ἡ Εὔα νῦν ἐκ

τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαῖρε κράζουσα. Σὺ εἶ
ό πᾶσι παρέχων, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Καὶ Καθεσμα τῶν Ὁσίων Ἰησος Δ·

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Kατεπλάγησαν ὄμοῦ, πᾶσαι ἀγγέλων στρατι-
αῖ, τὴν ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς, καὶ τὰ παλαι-
σματα ὑμῶν, τὰ ὑπὲρ φύσιν Πατέρες σημειοφόροι·
πῶς σῶμα ὑλικὸν περικείμενοι, ἀσάρκους δυσμε-
νεῖς ἐνικήσατε! καὶ εὐχαρίστως ὕμνον τῷ Κυρίῳ,
τὸν ἐπινίκιον ἔμελπον. Δόξα σοι δόξα, τῷ δυνα-
μοῦντι, τὴν θνητὴν βροτῶν φύσιν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Kαταπλήττει πάντα νοῦν, φιλανθρωπία ἡ πολ-
λή, σοῦ Θεόπαις Μαριάμ, ἡν ἐνεδείξω ἐξ
ἀρχῆς, περὶ τὸ τάγμα τῶν ὡδε ἐνασκουμένων, ἀ-
πάσης ἐκ τῆς γῆς ἀπολέξασα, τὸ κάλλιστον ὄμοῦ
τε καὶ μέγιστον, "Ορος καὶ τοῦτο ως οἰκεῖον, τοῖς
Μοναχοῖς προσκληρώσασα· μεγάλη ὄντως, ἡ εἰς
ἡμᾶς σου, πρόνοια Θεοτόκε!

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ.

·Ωδὴ Δ'. Ἐπος Α'. Θέρμος.

)) "ρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ κατάσκιον, προβλε-
)) πτικοῖς δὲ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὁφθαλ-
)) μοῖς, ἐκ σου ἔξελευσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανε-
)) φώνει τὸν Ἀγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνά-
)) πλασιν.

Tίς οὗτος Σωτὴρ ὁ ἔξ Εδὼμ ἀφικόμενος, στε-
φηφορῶν ἔξ ἀκανθῶν, πεφοινιγμένος στολήν,
ἐν ξύλῳ κρεμάμενος; Τοῦ Ἰσραὴλ ὑπάρχει οὗτος
ὁ Ἀγιος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

I"δετε λαός τῶν ἀπειθῶν, καὶ αἰσχύνθητε· "Ον ὃς
κακοῦργον γάρ ὑμεῖς, ἀναρτηθῆναι ἐν σταυρῷ
Πιλάτῳ ἡτήσασθε φρενοβλαβῶς, θανάτου λύσας
τὴν δύναμιν, θεοπρεπῶς ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Θεοτοκίον.

Eύλον σε Παρθένε τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· οὐ γάρ
τῆς βρώσεως καρπός θανατηφόρος τοῖς βρο-
τοῖς, ἐκ σου ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς τῆς ἀιδίου
ἀπόλαυσις, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

"Ορος σε τῇ χάριτι.

A"κουε θαυμάτων οὔρανέ, ἐνωπιζού δὲ ἡ γῆ,
A δτι θυγάτηρ χοϊκοῦ τοῦ πεπτωκότος μὲν Ἀ-

δάμ., Θεοῦ ἔχρημάτισε, τοῦ ἐαυτῆς Δημιουργοῦ
τε λοχεύτρια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Μυνοῦμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου μυστήρι-
ον. Υπερκοσμίους γάρ λαθών, ταξιαρχίας
ἐπὶ σέ, δ "Ων καταβέβηκεν, ως ὑετός, ὁ ἐπὶ πόκον,
Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ

Σύ μου ἴσχυς, Κύριε.

Μυνοῖς τιμῶ, τὸν προεστῶτα Εὔθυμιον, Βατο-
παιίδης, δς δεθεὶς ἀλύσεσι, κατεποντίσθη ἐν
τῷ βυθῷ, ως ἐλέγχας πλάνην, Λατινοφρόνων στερ-
ρότατα, σύν θείῳ Εὔδοκίμῳ, οὗ ἡ εὔρεσις πάντας,
τῶν ἀγίων λειψάνων κατηύφρανε.

Συνανυμνῶ, καὶ ἄλλον θεῖον Εὔθυμιον, τῆς Ἰ-
βήρων Μονῆς τὸν δομήτορα, δς λειτουργῶν
ποτὲ τῷ Θεῷ, στῦλος καθωράθη, τοῖς σύν αὐτῷ
ἡλιόμορφος, καὶ τῆς Δοχειαρίου, τὸν δομήτορα
μέλπω, ἄλλον αὖθις Εὔθυμιον ὅσιον.

Tὸν εὐκλεῆ, νέον ὁσιομάρτυρα, τῆς Ἰβήρων,
Σκήτης τὸ ἀγλάΐσμα, καὶ εὐθυμίας τῆς μυ-
στικῆς, τὸ ὡραῖον ἄνθος, Εὔθυμιον τὸν θεόληπτον,
γεραίρω χαρμοσύνως, τὸν ἀσκήσει μὲν πρῶτον,

καὶ ἀθλήσει τὸ δεύτερον λάμψαντα.

Aγένευφημεῖν, τὸν Θεοδόσιον ἄξιον, Φιλοθέου, Μονῆς τὸν ἡγούμενον· καὶ Θεοφάνην τὸν ἀσκητὴν, τῆς Δοχειαρίου, Μονῆς τὸ θεῖον καλλώπισμα· καὶ τὸν Φιλαδελφείας, Θεόληπτον ὑψίνουν, τὰ σεπτὰ τῆς Τριάδος ἥδύσματα.

Tούτον Θεωνᾶν, πῶς παραβλέψω ἀγέραστον, τὸν λαμπτῆρα, Μονῆς Παντοκράτορος, καὶ Ἱεράρχην περιφανῆ, τῆς Θεσσαλονίκης; ἢ πῶς τὸν ὄντως Θεόφιλον, τὸν θεῖον μυροβλύτην, οὐ τιμήσω ἐν λόγοις, οὗ ὁσμὴ ὑπέρ πάντα ἀρώματα;

Tῆς ἱερᾶς, Μονῆς Ἰβήρων ὑμνείσθω μοι, ὁ δομήτωρ, Ἰωάννης ὅσιος· καὶ Ἰωάννης Λαύρας βλαστός· καὶ σὺν αὐτοῖς πάλιν, τὰ τῆς Ἰβήρων βλαστήματα, Ἰάκωβος ὑψίνους, καὶ Ἰάκωβος ἄλλος, οἱ στερρόι τοῦ Χριστοῦ ὁσιόαθλοι.

Δόξα.

Eκ τῆς Μονῆς, Διονυσίου ἐξήνθησεν, ὁ θεόφρων, Ἰωσήφ ὁ πάντιμος, καὶ ἐκ τῆς Σκήτης τῆς εὔκλεοῦς, τῆς Ἀγίας Ἀννης, ὁ Ἰλαρίων ὁ ἔνθεος, Ἰγνάτιος δὲ ἄμα, ἐκ τῆς Σκήτης Ἰβήρων, οὓς ὡς θείους αἰνέσωμεν μάρτυρας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ω τῆς πολλῆς, περὶ τοῦ ὄρους σου, Δέσποινα, προμηθείας! σὺ γὰρ εἶπας ἔσεσθαι, τοῖς ἐνοικοῦσιν αὐτῷ καλῶς, τῶν πρακτέων πάντων, ἐρμηνευτής καὶ διδάσκαλος, τροφεύς τε ἰατρός τε, ἰατρείαν, ἥν βούλει, καὶ τροφὴν ψυχῆς ἄμα καὶ σώματος.

Ικαταβασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ.

Ἄρδη Ε'. Θεόρυμός.

)) φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας
)) **Χ**ριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ κό-
)) σμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον φωτί, τῆς
)) σῆς θεογνωσίας, τῶν ὄρθοδόξως ὑμνούντων σε.
Τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν Μέγαν καὶ Κύ-
ριον, Ιουδαῖοι διὰ ξύλου Σταυροῦ ἐθανάτωσαν
ἀλλ' αὐτὸς ὡς πρόβατα νεκρούς, ἐν "Ἄδῃ τεθαμμέ-
νους, κράτους θανάτου ἐρρύσατο.

Τῷ Σταυρῷ σου τὴν εἰρήνην εὐαγγελισάμενος,
καὶ κηρύξας αἰχμαλώτοις, Σωτήρ μου τὴν ἄφε-
σιν, τὸν κρατοῦντα ἥσχυνας Χριστέ, γυμνὸν ἤπο-
ρημένον, δεῖξας τῇ θείᾳ ἐγέρσει σου.

Θεοτοκίου

Τὰς αἰτήσεις τῶν πιθτῶς αἰτουμένων Πανύμνητε, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ δέχου, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου, "Ἄχραντε Θεῶ τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ· σὲ γάρ προστάτιν κεκτήμεθα.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

• Ο φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Εύφραίνονται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαι σε, ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γάρ τόκῳ ἡνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεότοκε, ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Κινείσθωσαν πᾶσαι γλώσσαι βροτεῖαι καὶ ἔννοιαι, πρὸς ἐπαίνον τοῦ βροτῶν ἀληθῶς καλλωπίσματος· ἡ Παρθένος πάρεστι σαφῶς, δοξάζουσα τοὺς πίστει ταύτης ὑμνοῦντας τὰ θαύματα.

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ "Ινα τέ με ἀπώσω;

Ιώάσαφ ὁσίῳ, τῆς Διονυσίου Μονῆς τῷ καυχήματι, προσκομίζω ὕμνον, σὺν αὐτῷ δὲ τιμῷ Ιερόθεον, τῆς Μονῆς Ιβήρων, τὸ ἐγκαλλώπισμα καὶ κλέος, τὸν τοῖς πάλαι Οσίοις ἐφάμιλλον.

Πρεπωδέστατογ ὄντως, Κάλλιστον τὸν μέγαν ἐν ὕμνοις γεραίρεσθαι, τὸ σοφὸν ἔκεινο, καὶ θεόπνευ-

στον ὄργανον χάριτος, καὶ τῆς τῶν Ἰβήρων, Μονῆς
ἀγλάῖσμα καὶ κλέος, καὶ ποιημένων σεπτὸν Ἀρχι-
ποίμενα.

Ο ἐξαίρετος ὄρπηξ Μονῆς τοῦ Ζωγράφου, τιμά-
σθω ἐν ἀσμασιν, ὁ τὴν Θεοτόκον, κατιδών ὁ-
φθαλμοῖς Κοσμᾶς ὅσιος. Καὶ Κοσμᾶς ὁ ἄλλος, ὁ Ἰ-
σαπόστολος αἰνείσθω, Φιλοθέου Μονῆς τὸ ἀγλάῖσμα.

Ε ὑπρεπὴς κόσμος ὥφθη, τῆς Θεοπρομήτορος ἐνθέ-
ου Σκήτεως, ὁ Κοσμᾶς ὁ θεῖος, ὁ ἐν ταύτῃ ἀ-
σκήσας τὸ πρότερον, εἴτα δὲ ἐν ἀθλοῖς, Χριστοῦ τὸ
ὄνομα δοξάσας, ὃν πρεπούση τιμῇ μαχαρίσωμεν.

Ε ν Κυρίῳ ἀγάλλου καὶ σὺ Κουτλουμούσιον, ὅτι
ἐξήνθησεν, ἐν τοῖς σοῖς Κελλίοις, ὁ Χριστοῦ ιε-
ρεύς τε καὶ ὅσιος, Κυπριανὸς μάρτυς σὺν τούτῳ δὲ ἀ-
νευφημείσθω, ὁ ἐν Λαύρᾳ οἰκήσας Κωνστάντιος.

Ε πὶ τέκνοις ὡς Μήτηρ, ἡ Διονυσίου Μονὴ ἐπευ-
φραίνεται, τῷ σεπτῷ ὁσίῳ, Μαχαρίῳ Χριστοῦ νε-
ομάρτυρι, καὶ τῷ Λεοντίῳ, τῷ ἐκ τοῦ τάφου παρα-
δόξως, ἀναβλύσαντι μύρα πανεύοσμα.

Δόξα.

Καὶ Λουκᾶς ὁ θεόφρων, ὁ νεανικὴν ἀπορρίψας τερ-
πνότητα, ἐν τῇ θείᾳ Σκήτῃ, τῆς τοῦ Λόγου Προ-

μήτορος ἡσκησεν· ὅθεν καὶ ἀθλήσας, καὶ τὸν Δεσπότην μεγαλύνας, παρ' ἡμῶν ιερῶς μεγαλύνεται.

Καὶ νῦν , Θεοτοκίον.

Tίς οὐχαίρει ἀκούων; τίς ἐπαγγελίαις ταῖς σαῖς οὐκ ἐφῆδεται; σὺ γάρ ἔφης Κόρη, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου συστήσεσθαι, τοὺς καλῶς ἐνταῦθα, τὸ ζῆν τελέσαντας συγγνώμην, τῶν πταισμάτων αὐτῶν ἔξαιτήσασα.

Καταθασία.

'Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ
·ΦΩΝΗ ΣΤ'. ·Ο Εἰρημός.

))**E**ἰκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν δ
)) ρυόμενος ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς,
)) σῶσον τὸν λαόν σου δὲ Θεός ἡμῶν. Σὺ γάρ ισχὺς
)) τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Tῷ πταισματὶ τοῦ Πρωτοπλάστου Κύριε, δεινῶς
ἐτραυματίσθημεν· τῷ δὲ μώλωπι ιάθημεν τῷ
σῷ, ὃ ὑπέρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης, Χριστέ. Σὺ γάρ
ισχὺς τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Aνήγαγες ἡμᾶς ἔξ "Ἄδου Κύριε, τὸ κῆτος χειρω-
σάμενος, τὸ παμφάγον Παντοδύναμε, τῷ σῷ

κράτει καθελών αὐτοῦ τὴν δύναμιν. Σὺ γὰρ ζωὴ καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἡ Ἀνάστασις. **Θεοτοκίον.**

Εὑφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε "Ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδέμ απολαβόντες διὰ σοῦ, ἦν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. Σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

·Εκύκλωσεν ἡμᾶς.

Παρίστανται δουλοπρεπῶς τῷ Τόκῳ σου, αἱ Τάξεις αἱ οὐράνιαι, ἐκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς ἀσπόρου λοχείας Ἀειπάρθενε. Σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Πάναγνε· ὁ τὰ σύμπαντα βουλήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα, παραγαγῶν ἐκ τοῦ μὴ ὅντος ως Ηαντοδύναμος.

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ

·Πλάσθητε μοι Σωτήρ.

Τῆς Λαύρας τὸ ιερὸν, θρέμμα τιμήσωμεν ἄσμασι, τὸν ἄσαρκον ἐν σαρκὶ, θεοφόρον Μάξιμον, τὸν ἐκ θείου Πνεύματος, πλούσιαν τὴν χάριν, προφητείας εἰσδεξάμενον.

Μακάριον τὸν στερρόν, καὶ Μητροφάνην τὸν ὄσιον, τῆς Σκήτης τῆς εὐαγοῦς, τῆς Θεοπρομήτορος, τὰ δένδρα τὰ εὔκαρπα, δωρεῶν ἀύλων, μακαρίσωμεν γηθόμενοι.

Βατοπαιδίου Μονῆς, γεραίρω θεῖα βλαστήματα,
Νεόφυτον τὸν κλεινόν, ὅτι φωνῆς ἥκουσε, τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος, καὶ τὸν ἐν Ὁσίοις διαλάμποντα Νικόδημον.

Διονυσίου Μονῆς, τὸ ἔζοχον ἐγκαλλώπισμα, ὑμείσθω χρεωστικῶς, Νήφων ὁ θαυμάσιος, Κωνσταντινουπόλεως, ποιμὴν χρηματίσας, καὶ Ὁσίων ἀκροθίνιον.

Εύφραίνου σεπτὴ Μονή, Δοχειαρίου πλουτήσασα,
δομήτορα εὐκλεῆ, τὸν σοφὸν Νεόφυτον, τὸν ἀναβλαστήσαντα, ἀρετὰς παντοίας, ὡσπερ δένδρον ἀγλαόκαρπον.

Οὐ παύεται ἀληθῶς, ἀγαλλομένη τῷ Πνεύματι,
ἡ Σκήτη ἡ ιερά, Ἀννης τῆς Θεόφρονος, Νικήταν Νικόδημον, σὺν τῷ Νεκταρίῳ, τοὺς υἱοὺς αὐτῆς γεραίρουσα.

Δόξα.

ΗΣκήτη τῶν Καρεῶν, ἀγάλλου ἐν θείῳ Πνεύματι, ἀνθήσασα καὶ αὐτή, τὸν κλεινὸν Νεκτά-

ριον, νέκταρ τὸ γλυκύτατον, ἀρετῆς ἀπάσης, καὶ
Οσίων τὸν ἐφάμιλλον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν συμμαχίαν τὴν σήν, Θεογεννήτορ δραξάμενοι,
ώς πανοπλίαν στερράν, οἱ τοῦ "Ορους" Οσιοι, ἀ-
πασαν κατέρραξαν, στρατιὰν Δαιμόνων, καὶ βρα-
βεῖα νίκης ἔλαβον.

Καταθασία.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

KONTAKION ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ

Ἐπίκοις Δ', Οὐ ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς οὐρανώσαντας τὸ "Ορος" Πατέρας, καὶ ὑπο-
δειξαντας, ἐν τούτῳ τὸν βίον, Ἀγγέλων πολι-
τεύεσθαι, καὶ πλήθη Μοναχῶν, ἐν αὐτῷ συνάξαντας,
ἀνευφημήσωμεν πάντες, πρὸς αὐτοὺς κραυγάζον-
τες, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ ἐπηρείας ρύσασθε ἡ-
μᾶς, πληθὺς Οσίων τοῦ "Αθω τὸ καύχημα.

Θεοί.

Ω'ς καλὴ ὑπάρχει ἡ ἔνωσις ἡμῶν Πατέρες θεόσο-
φοι! ὡς τερπνὴ καὶ ἡδίστη, ἡ κοινὴ αὕτη ὑμῶν
έορτή, ἐν ᾧ πάντες, οἱ ἐν τῷ "Ορει τούτῳ ἐκλάμψαν-
τες" Αγιοι, ἐνώνυμοι τε ὄμοι καὶ ἀνώνυμοι, κοινῆς

τῆς εὐφημίας, οἵα κατὰ πνεῦμα ἀδελφοί, ἀπολαύετε! ὡς μύρον τὸ χεόμενον ἐπὶ κεφαλῆς Ἀαρών, καὶ καταβαῖνον ἐπὶ τὸν πώγωνα, καὶ ὡς δρόσος ἡ Ἀερμόνειος. Ἐδει γὰρ ἔδει, τοὺς ἐν ἐνὶ τόπῳ τῷ Κυρίῳ εὐαρεστήσαντας, καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ συνεορτάζεσθαι.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ ἐν τῷ Ἀθῷ μονασταὶ καὶ μιγάδες, εἰς ἐν συνελθόντες, χρεωστικῶς ὑμᾶς μακαρίζομεν οἱ νέοι, τοὺς παλαιούς οἱ υἱοί, τοὺς πατέρας· καὶ οἱ ἐναγεῖς τοὺς Ἀγίους· συμφώνως ἀναβοῶντες· τόνδε τὸν χῶρον, ὃν εἰς κατοικίαν ἐαυτοῖς ἥρετίσασθε, παντὸς κακοῦ ἀνώτερον διασώζετε· πληθὺς Ὁσίων, τοῦ Ἀθῷ τὸ καύχημα.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ εἶτα τὸ ἀκόλουθον =

Τῇ Δευτέρᾳ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, τὴν μνήμην ἑορτάζομεν πάντων τῶν Ὁσίων Πατέρων, τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρῃ τοῦ Ἀθῷ λαμψάντων.

ΣΤΙΧΟΙ εἰς τὸ Ὁρος καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ Ὁρῃ ἀγιάσαντας Πατέρας.

- » "Ορη παρῆλθε πάντα, τοῦ Ἀθῷ Ὁρος
- » Εύρωπαῖκῆς γῆς, τῇ ἀγιωνυμίᾳ·
- » "Ηνθησεν ἄνθη, ἀνθεοτρεφῆς Ἀθως,
- « "Οντως νοητά, τούςδε θείους Πατέρας·
- » Χορὸν Θεοειδῆ, τῶν ἐν Ἀθῷ Πατέρων,

- » Χορὸς γεραίρει, τῶν Μοναστῶν τοῦ Ἀθω.
- » Πληθὺς Ἀθωνιάς, ἀμφὶ θόωκον στῆκε Θεοῖο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός,
ξλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ

·ΦΩΤΗ ·Ζ· ·Ο· Εἰρηνός.

Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ
πιστοί ὡς γὰρ παῖδας ἔσωσε τρεῖς ὁ ὑπερυ-
ψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρί
σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός
καὶ ὑπερένδοξος.

Ε"φριξε γῆ, ἀπεστράφη "Ηλιος, καὶ συνεσκότασε
τὸ φῶς, διερράγη τὸ τοῦ ναοῦ θεῖον καταπέτα-
σμα, πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν· διὸ σταυροῦ γὰρ ἥρται
ὁ Δίκαιος, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπε-
ρένδοξος.

Σὺ γεγονὼς ὡσεὶ ἀβοήθητος, καὶ τραυματίας ἐν
νεκροῖς, ἔκουσίως τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψού-
μενος, πάντας ἤλευθέρωσας, καὶ κραταιὰ χειρὶ συν-
ανέστησας, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπε-
ρένδοξος.

Θεοτοκέον.

Xαῖρε πηγή, ἀειζώου νάματος. Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς. Χαῖρε τεῖχος τὸ τῶν πιστῶν. Χαῖρε ἀπειρόγαμε. Χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρά, δι’ ἣς ἡμῖν ἐξανέτειλεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμενον.

Σὲ Ιακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ διὰ σοῦ γάρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερψύφούμενος, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συναγεστράφη ὡς ηὔδοκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Xαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον· ἐκ σοῦ πρηλθεν ὁ ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς; ὁ ὑπερψύφούμενος, ὅλον μὲ τὸν ἀνθρωπὸν, δι’ εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ

Παῖδες Ἔδραιῶν ἐν καμένῳ.

Eἰς τῶν ἀγίων τῶν ἐν "Αθῷ, ἀναδέδεικται, Νήφων ὁ Θεοφόρος, ὁ πτηνῶν βίον ζῶν, ἐν τοῖς ὁ-

ρίοις Λαύρας, καὶ προφητείας χάρισμα, ἐκ Θεοῦ εἰσδεδεγμένος.

Νεῖλος ὁ Λαύρας μυροβλύτης, καὶ Νικόδημος,
Ἄγιας Ἀννης ἀνθος, ὁ Χριστῷ ποθητός, ὑπάρχων νεομάρτυς, μελωδικοῖς ἐν ἀσμασιν, ἐπαινείσθωσαν ἀξίως.

Πῶς δὲ τὸν θεῖον Νικηφόρον, ἐξωθήσωμεν, χοροῦ τοῦ τῶν Ὁσίων; ὃς ἡσύχως βιῶν, ἐν τοῖς ἔρημοτέροις, χωρίοις τῶν τοῦ Πνεύματος, ἡξιώθη χαρισμάτων.

Αἱνοι τῷ θείῳ Ὄνουφρίῳ, τῷ αἰσχύναντι Ἀγαρηνῶν τὴν πλάνην, τῷ ἀσκήσαντι πρὶν, ἐν Σκήτῃ τῶν Ἰβήρων, καὶ εἶτα ἐναθλήσαντι, προσαδέσθω ἐπαξίως.

Παῦλος ὁ δύω Μονῶν κτίτωρ, Γεωργίου τε καὶ τῆς Εηροποτάμου, ἀσκητῶν καλλονή, ὁ λάρψας ἐν τῷ τέλει, καθάπερ ἄλλος ἥλιος, ἐν ὠδαῖς μεγαλυνέσθω.

Παῦλος βλαστός Ἀγίας Ἀννης, καὶ Προκόπιος,
τῆς τῶν Ἰβήρων Σκήτης, ὡς Χριστοῦ ἀθληταί, καὶ σύμφυτοι Ὁσίων, συμφώνως ἐπαινέσθωσαν, ἐν ἀσμάτων μελωδίαις.

Δόξα.

Υμον προσάδω Παχωμίω, νεομάρτυρι, Χριστοῦ
τῷ στερρότάτῳ, τῷ ἐνθέῳ βλαστῷ, Καυσοκα-
λύβης ὅντι, τῷ δεξιμένῳ στέφανον, τὸν διπλοῦν,
παρὰ Κυρίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα Κόσμου σὺ ὑπάρχεις, Ἀειπάρθενε, κα-
τεξοχὴν δὲ πέλεις, Ὁρους τούτου Ἄγνη, Δέ-
σποινα, καὶ προστάτις, ἐκ πάσης αὐτὸς σώζουσα,
ἐπηρείας τε καὶ βλάβης.

Καταθασία.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ.

Ἀδη Η. Ο Εἱρμός.

)) **E**ν καρίνῳ παιδεῖς Ἰσραὴλ, ως ἐν χωνευτηρίῳ
)) τῷ κάλλει τῆς εὔσεβείας, καθαρώτερον χρυ-
)) σοῦ, ἀπέστιλθον λέγοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
)) ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύοῦ-
)) τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θρον λήσει ἀπαντα ποιῶν, ὁ καὶ μετασκευάζων,
ἐκτρέπων σκιὰν θανάτου, εἰς αἰώνιον ζωὴν, τῷ
πάθει σου Λόγε Θεοῦ. Σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔρ-

γα, ώς Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερψύσμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ καθεῖλες σύντριμμα Χριστέ, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν ἐν πύλαις, καὶ ὄχυρώμασι τοῦ Ἀδου, ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος. Σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, ώς Κύριον ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερψύσσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκέαν.

Tὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυώς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστόν, ὑμνήσωμεν λέγοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύστε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Tὴν παστάδα τὴν φωτοειδῆ, ἐξ ἣς ὁ τῶν ἀπάντων Δεσπότης, ὡσπερ νυμφίος προελήλυθε Χριστός, ὑμνήσωμεν ἀπαντες ἐκβοῶντες. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύστε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Xαῖρε θρόνε ἔνδοξε Θεοῦ, Πιστῶν χαῖρε τό τεῖχος,
δι' ἣς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε τὸν Χριστός

τοῖς σὲ μακαρίζουσι, καὶ βοῶσι. Πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύχοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰώνας.

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ

·Επιταπλασίως Κάμενον.

Η'συχαστῶν ὁ πρώτιστος, τῶν τοῦ "Ορους γε-
ραιρεται, Πέτρος ὁ ἐν "Αθῷ, ζήσας ζωὴν ἄσ-
λον· ὁ τρέψας ἐν σώματι, τοὺς ἀσωμάτους Δαίμο-
νας· ὁ γυμνός ἦει, τὸν βίον ὅλον διάγων· καὶ Πνεύ-
ματος ἀγίου, δωρεῶν τῶν ἐνθέων, ἀξιωθεὶς πλου-
σίως, πρεσβείαις τῆς Πανάγνου.

Τὸν Ρωμανὸν τὸν ἔνδοξον, ἀσκητῶν σεμνολό-
γημα, καὶ νεομαρτύρων, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἥδυ-
σμα, τιμήσωμεν ἀσμασιν, ὃν Λαύρας ἀνεβλάστη-
σε σκήτη ἡ σεπτή, Καυσοκαλύβης ὡς ρόδον, καὶ
μαθητὴν οἰκεῖον, ὁ Ἀκάκιος ἔσχεν, ὁ νέος ἐν τοῖς
χρόνοις, καὶ παλαιός ἀσκήσει.

Σάββας ἀνευφημείσθω μοι, Ἱεράρχης ὁ ἐνθεος,
ὁ παρὰ Χριστοῦ, θαυμάτων λαβὼν δύναμιν· ὁ
Σέρβων βασιλειον, φωτίσας ὡσπερ ἥλιος, σύν τῷ
Συμεών, Πατρὶ αὐτοῦ κατὰ σάρκα, υἱῷ δὲ κατὰ
Πνεῦμα, τῷ ἐκβλύσαντι μύρα, Μονῆς Χιλανταρίου,

Δομήτορες οι θεῖοι.

Της Φιλοθέου ἄριστα, Συμεὼν ἡγησάμενον καὶ τὸν μυροβλύτην, Σιμωνα τιμήσωμεν, τὸν Πέτρας δειμάμενον, Μονὴν τὴν ὑψιβάμονα, διὰ τῆς ὀμφῆς, τοῦ οὐρανίου ἀστέρος τὸν δύναμιν θαυμάτων ἐκ Θεοῦ εἰληφότα, καὶ κατὰ ἀκαθάρτων, πνευμάτων ἔξουσίαν.

Της εὐφροσύνης κάλλεστι, φερωνύμως κοσμούμενος, ὁ ἐν Ἱερεὺσιν Ἱερὸς Σωφρόνιος, σωφρόνως ἐβίωσε, καὶ τὸν Χριστὸν ἐδόξασεν, ἐν τῇ θείᾳ Σκήτῃ, τῆς θεόφρονος Ἀννης, ἀμέρμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ ἡθῶν εὔκοσμίᾳ, ἐχλάμψας διὸ τοῦτον, ὑμνήσωμεν προφρόνως.

Τιμῆς καὶ αὐθις κρείττονος, Ἐσφιγμένου ἡξίωται, ἡ ἀγία Μάνδρα Ἱερῶς βλαστήσασα, τὸν θεῖον Τιμόθεον, τὸν ἀληθῶς τιμήσαντα, ἀθλοὶς Ἱεροῖς, τὸν τῶν ἀπάντων Δεσπότην διό καὶ γηθομένη, αὐτὸν ἐγκωμιάζει, Χριστὸν ὑπερυψοῦσα, τὸν μόνον Ἀθλοθέτην.

Δόξα.

Σκίρτα καὶ πάλιν χόρευε, ἡ σεπτὴ Μονὴ ἀπασα, τοῦ Διονυσίου, ἡ ἀναβλαστήσασα, τὸν θεῖον

Φιλόθεον, τῶν ἀσκητῶν ἀγλαῖσμα· ὃν ἐκ φυλακῆς,
ἡ Θεοτόκος Μαρία ἐρρύσατο καὶ πάσης, ἐπηρείας
δαιμόνων, καὶ οὕτω ἡ θεία Κάρα, ὡς ἀστρον λαμπρὸν
ὤφθη.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκέον.**

Eφ' ὑψηλοῦ τοῦ βήματος, καὶ λαμπροῦ θρόνου
Δέσποινα, ὡφθης καθημένη, δλη ἐξαστράπτου-
σα, καὶ κύκλῳ σου ἵσταντο, χοροὶ ἀζύγων ἄμετροι,
ἐν μεσημβρινοῖς, ἀκρωτηρίοις τοῦ "Αθω, καὶ τοῦ
Ορους κυκλόθεν, ώσει πύρινοι πύργοι, ἐφαίνοντο
τυποῦντες, τοὺς νῦν εὐφημουμένους.

Καταθασία.

Παῖδας εὐαγγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ

·Ωδὴ Θ'. ·Ο Εἰρμός.

)) **T**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη
)) βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν,
)) τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἵτοι-
)) μεν τὴν κάμινον, ίνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύ-
)) στως μεγαλύνωμεν.

Ω" πῶς ὁ λαὸς ὁ ἀνομος, ὁ ἀπειθὴς καὶ πονη-
ρὰ βουλευσάμενος, τὸν ἀλάστορα καὶ ἀσε-

βῆ ἐδίκαιώσε, τὸν δὲ δίκαιον ξύλῳ κατέκρινε, τὸν
Κύριον τῆς δόξης! ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Σῶτερός ἀμνὸς ὁ ἄμωμος, ὁ τὴν τοῦ κόσμου ἀ-
μαρτίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν, τὸν ἀνα-
στάντα τριήμερον, σὺν Πατρὶ τε, καὶ τῷ θείῳ σου
Πνεύματι, καὶ Κύριον τῆς δόξης, θεολογοῦντες με-
γαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε, ὃν περ ἐκτήσω τῷ
τιμίῳ σου αἴματι, κατ' ἔχθρῶν ἴσχὺν, τῷ Βα-
σιλεῖ χαριζόμενος, καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις φι-
λάνθρωπε, βραβεύων τὴν εἰρήνην, τῆς Θεοτόκου
ταῖς ἐντεύξεσιν.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοκείας σου.

Pιζῆς ἐκ Δαυὶδ ἐβλάστησας, προφητικῶς Παρθέ-
νε τοῦ Θεοπάτορος. Ἀλλὰ καὶ Δαυὶδ, ὡς ἀλη-
θῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον
τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

A"πας ἐγκωμίων πάναγνε, νόμος ἡττᾶται τῷ με-
γέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα, παρ' ίκε-
τῶν ἀναξίων σου, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον,

προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εύμενείας τὸ ἐφύμνιον.

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Θύρων.

Α' γάλλου Βατοπαίδου σεπτὴ Μονή, ἡ Ὁσίους πλουτήσασα δώδεκα, καὶ ἀθλητάς, οἵτινες διήλεγξαν ἄνδρικῶς, κακοδοξίαν ἀπασαν, τῶν λατινοφρόνων καὶ δυσσεβῶν, ὑφ' ὧν παραδοθέντες, ἀγχόνης τῷ θανάτῳ, διπλοῦς στεφάνους ἔκομισαντο.

Εὐφραίνου ἡ Ἰβήρων θεία Μονή, ὅτι ὅλην πληθὺν προσενήνοχας, τῷ Ἰησοῦ, Ὁσιομάρτυρων ἀπό τῶν σῶν, τέκνων διὰ τῆς ὕδατος, πνιγμονῆς ὡς ἀνακτα Μιχαήλ, καὶ Βέκκον πατριάρχην, τοὺς λατινοφρονοῦντας, ἀνδρειοφρόνως ἀπελέγξασαν.

Παιάνιζε καὶ χαῖρε καὶ σὺ Μονή, ἡ Ζωγράφου Κυρίω προσάξασα, τοὺς σοὺς υἱούς, τέσσαρας καὶ εἴκοσι τῷ ποσῷ, θείους Ὁσιομάρτυρας, ὡς ὅλοκαυτώματα ἱερά, πυρὶ τελειωθέντας, ὡς ἄνδρικῶς τὴν πλάνην, λατινοφρόνων θριαμβεύσαντας.

Καὶ σὺ δὲ σεπτὴ Σκήτη τῶν Καρεῶν, ἵνα τί οὐ χορεύεις καὶ γάννυσαι; καὶ γὰρ καὶ σύ, τέκνα σου προσήνεγκας τῷ Χριστῷ, στερρόὺς Ὁσιομάρτυρας, ξίφει ἐκτυηθέντας τὰς κεφαλάς, ὡς ὑπερασπι-

σθέντας, τῆς τῶν Πάτέρων δόξης, καὶ τὴν Λα-
τίνων στηλιτεύσαντας.

Αλλὰ καὶ σὺν ἐρήμῳ τῇ εὐαγεῖ, ἡ τοῦ "Ορους
ὑπώρεια σύμπασα, σὺν τοῖς λοιποῖς, Ἱεροῖς
σκηνώμασι καὶ σεπτοῖς, εὐφραίνομένη ὕμνησον,
τοὺς ἐν σοὶ ἐκλάμψαντας μυστικῶς, γνωστοὺς καὶ
ἀνωνύμους, τοὺς διαφέροις τρόποις, ἀσκητικῶς Χρι-
στῷ δουλεύσαντας.

Θμήγυρις ὄσια καὶ εὐκλεής, Ἀσκητῶν θεοσύλ-
λεκτεῖς, Ἱεραρχῶν, δῆμε φωτοφόρε καὶ
ἱερέ, Μαρτύρων θείον σύστημα, ἀπαντεῖς ἀνώνυ-
μοι καὶ γνωστοί, τοῦ "Αθω λαμπρὰ ἀστρα, μὴ
παύσησθε πρεσβεύειν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Παντά-
νακτα.

Δ ὁ ἔα. Τριαδικόν.

Προσδέχου Παναγία Τριάς σεπτή, οὓς τὸ "Ορος
τοῦ "Αθω προσφέρει σοι, ως ἀπαρχάς, καὶ ως
θυμιάματα ἐκλεκτά, πάντας τοὺς ἀγιάσαντας, πρό-
τερον καὶ ὑστερον ἐν αὐτῷ, γνωστούς τε καὶ ἀγνώ-
στους, καὶ ταῖς πρεσβείαις τούτων, ἐκ πάσης βλά-
βης αὐτὸν φύλαττε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκέου.

Ω'δάς σοι εὐχαρίστους πάντες ἡμεῖς, οἱ τὸ "Ορος
οἰκοῦντες προσφέρομεν, Μητέρ Θεοῦ, ὅτι δια-
σώζεις ἡμᾶς ἀεί, ἐκ πάσης περιστάσεως τρέφεις τε
καὶ θάλπεις καὶ πρόνοεις. Ἀλλὰ δεόμεθά σου, καὶ
θείας Βασιλείας, μετὰ τὸ τέλος καταξίωσον.

Καταθεσία.

"Απας γηγενής.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Ἀναστάσιμον.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυ-
ροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμε-
νον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἰδοὺ Χρι-
στὸς ἐγήγερται εἴπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθη-
ταῖς. Ἐν τῷ ὅρει φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν
ἀφθήσεται, ὡς προείπε τοῖς φίλοις.

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ.

Γυναῖκες ἀκουτίσθησε.

Α'γάλλου τὸ Ἐπώνυμον, "Ορος τῆς ἀγιότητος,
τοὺς πολιούχους σου βλέπον, καὶ Θεοφόρους
Πατέρας, συνειλεγμένους διπαντας, καὶ τιμωμένους.
σήμερον, καὶ ἔορτὴν χαρμόσυνον, μετὰ τῶν σῶν

οἰκητόρων, κρότει τὴν σύναξιν τούτων.

Θεοτοκέον "Ομοεον."

A'γάλλου Ἀειπάρθενε, τὴν πρόρρησίν σου βλέπουσα, πεπληρωμένην ὡς ἔσται, ἄγιον τοῦτο τὸ "Ορος" ὁ γὰρ Πατέρων Σύλλογος, οὓς σήμερον γεραίρομεν, φανεῖς ἐν τούτῳ ἄγιος, διὰ τῶν ἔργων σφραγίζει, τὴν προφητείαν σου Κόρη.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Πιστώμεν Σπέχους Η', καὶ ψάλλομεν Σπεχηρά
Αναστάσιμα Δ', καὶ τῶν Θεών Δ'.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ "Ηκος Α".

Y'μνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

O' Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος Παντοδύναμος.

O' τὸν "Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἀνθρωπὸν ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξιώσοντας, ἐν καθαρῷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Tὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ, Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου,

καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ ἐπαθεὶς ως ἄνθρωπος, καὶ ἔκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ως ἐκ παστάδος προελθών, οἵνα σώσης τὸν κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ Ἡχος ὁ αὐτός.

Τῶν Θύρων ταγμάτων.

Τὴν τῶν ἐν Ἀθῷ Πατέρων, σεπτὴν ὁμήρυριν,
οἱ ἐν τῷ Ἀθῷ πάντες, εὐφημήσωμεν ὕμνοις,
τοὺς φίλους τῆς Παρθένου καὶ τοῦ Χριστοῦ, ἐρα-
σμίους θεράποντας, τοὺς ἡμετέρους προστάτας καὶ
πρεσβευτάς, ἀεννάους πρός τὸν Κύριον.

Eπὶ τοῦ Ὁρούς τοῦ Ἀθῷ, Πατέρες "Οσιοι, σω-
ματικῶς ἐστῶτες, τὴν διάνοιαν ὅλην, ὑψώσατε
εἰς ὅρη τὰ νοητά, καὶ αἰώνια ἀγιοι καὶ ὥσπερ ἄγιοι
ἄγγελοι ἐπὶ γῆς, ἀληθῶς ἐβιοτεύσατε.

Eκ ταπεινώσεως ἄκρας, θείαν διάκρισιν, ἐξ ἣς δι-
όρασίν τε, καὶ προόρασιν ὅντως, εἰλήφατε Πα-
τέρες, παρὰ Θεοῦ, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, καὶ
προορῶντες καὶ λέγοντες ἀσφαλῶς, ως παρόντα
τὰ ἐσόμενα.

Tῆς ὑπερφώτου Τριάδος, νῦν ἐλλαμπόμενοι, τῇ
ἀπροσίτῳ δόξῃ, Θεοφόροι πατέρες, καὶ θείας

εύφροσύνης, καὶ χαρμονῆς, ἐμπιπλάμενοι ἐνδοξοί,
ὑπέρ ήμῶν ἵκετεύσατε ἔκτενῶς, λυτρωθῆναι τῆς
κολάσεως.

Δόξα. Ἐκος πλ. Δ'.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ὁ χορός, ἐκ διαφόρων πα-
τρίδων ὄρμηθείς, καὶ τὸ "Ορος οἰκήσας, τὸ πα-
ρὰ φύσιν διέφυγε, τὸ κατὰ φύσιν διέσωσε, καὶ τῶν
ὑπέρ φύσιν ἡξίωται χαρισμάτων· καὶ ήμīν τὴν ὁδὸν
τῆς ἀσκήσεως, δι' ἔργων καὶ λόγων ὑπέδειξεν. "Ο-
θεν κατὰ χρέος αὐτοὺς εὔφημοῦντες βοήσωμεν· ω̄
πληθὺς Ὁσίων ἡγιασμένη, καὶ πεποθημένη Θεῷ!
ω̄ μελισσών Θεοσύλλεκτε, ὁ ἐν ὄπαις καὶ σπηλαι-
οῖς τοῦ "Ορους, καθάπερ ἐν σίμβλοις νοητοῖς, τὸ
γλυκύτατον μέλι, τῆς ἡσυχίας κηροπλαστήσας!
Τριάδος ἡδύσματα· Θεοτόκου ἐντρυφήματα· τοῦ
Αθω καυχήματα· καὶ τῆς Οἰκουμένης σεμνολογή-
ματα. Πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ήμῶν.

Καὶ νῦν. Υπερευλογημένη.
Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυτις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπεκά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Ικανόνος τῶν Ὁσίων ἡ Γ'. καὶ ΣΤ'. Ἀθη.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

Διὰ βρώσεως ἔξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἔχθρός
τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστός ἐν αὐτῷ. Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ Παθήματα, δοξολογώ καὶ τὴν Ἀνάστασιν, σὺν τῷ Ἀδάμ καὶ τῷ Ληστῇ,
μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς. Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εσταυρώθης Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατέτεθης ἐκών· ἀλλ' ἔξανέστης ως Θεός, συνεγείρας ἐαυτῷ τὸν Ἀδάμ. Μνήσθητί μου κράζοντα,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ίκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου δός ἡμῖν Ἀγαθέ· ίνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ

·ΦΩΝΗ ΙΓ'. Ούρωνές ἀψιδος.

Σειλόγον τὸν μέγαν, καὶ ιερὸν ὄργανον, Πνεύματος ἀγίου δειχθέντα θεῖον Γρηγόριον, τὸν Παλαιμᾶν ἀνυψωνῶ, τῶν Θεολόγων ἀπάντων, τὴν ὁρθὴν ἀνάπτυξιν, καὶ ἐπισφράγισμα.

Γρηγορίους τε δύο, ἀνευφημεῖν δίκαιον, τοὺς ἐν τοῖς ὄρθοις τῆς Λαύρας, λαμπρῶς βιώσαντας· καὶ τὸν σύνωνυμον, αὐτοῖς Γρηγόριον ἄλλον, ὃς Μονὴν περίφημον ιδίαν ἥγειρεν.

Ως καλλίτεκνος μήτηρ, θεοπρεπῶς ἡνεγκε, τῆς θεοπρομήτορος "Αννης, Σκήτη ἡ ἐνθεος, Δαβὶδ τὸν ἐνδοξὸν, τὸν μαρτυρίου ἀγῶσι, τὸν Χριστὸν δοξάσαντα, ὃν περ δοξάσωμεν.

Θεοτοκίου.

Σὺ ύπερσχου Παρθένε, προπολεμεῖν πάντοτε, πάντων τῶν ἐν τῷδε τῷ "Ορει ἀράντων πόλεμον, πρὸς τὸν πολέμιον τὸν τῆς βροντῆς πολεμοῦντα. "Οθεν πλήρου, Δέσποινα, τὴν σὴν ύπόσχεσιν.

·ΦΩΝΗ ΣΤ'. Ιλάσθητε μοις Σωτῆρο.

Βατοπαιδίου Μονῆς, γεραίρω θεῖα βλαστήματα, Νεόφυτον τὸν κλεινόν, ὅτι φωνῆς ἤκουσε, τῆς

ἀγνῆς Θεόπαιδος, καὶ τὸν ἐν Ὁσίοις διαλάμποντα
Νικόδημον.

Διονυσίου Μονῆς, τὸ ἔξοχον ἐγκαλλώπισμα, ὑ-
μνείσθω χρεωστικῶς, Νήφων ὁ θαυμάσιος,
Κωνσταντινουπόλεως, ποιητὴν χρηματίσας, καὶ Ὁ-
σίων ἀκροθίνιον.

Δ ο ἔ α.

ΗΣκήτη τῶν Καρεῶν, ἀγάλλου ἐν θείῳ Πνεύ-
ματι, ἀνθήσασα καὶ αὐτή, τὸν κλεινόν Νε-
κτάριον, νέκταρ τὸ γλυκύτατον, ἀρετῆς ἀπάσης,
καὶ Ὁσίων τὸν ἐφάμιλλον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν συμμαχίαν τὴν σήν, Θεογεννήτορ δραξάμε-
νοι, ως πανοπλίαν στερράν, οἱ τοῦ Ὄρους Ὁ-
σιοι, ἀπασαν κατέρραξαν, στρατιὰν Δαιμόνων, καὶ
βραβεῖα νίκης ἔλαβον.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν
Ὁσίων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.... καὶ· Εἰς μνημόσυ-
νον αἰώνιον.....

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ

"Ηχος Α'. Τοῦ λέθου σφραγισθέντος.

Τοὺς τοῦ "Αθω Πατέρας, καὶ ἀγγέλους ἐν σώματι, Ὁμολογητὰς καὶ Ὁσίους, Ιεράρχας καὶ Μάρτυρας, τιμήσωμεν ἐν ὅμνοις καὶ ὡδαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετὰς, ἢ τοῦ "Ορους πληθὺς πᾶσα τῶν Μοναστῶν, κραυγάζοντες ὁμοφώνως. Δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς. Δόξα τῷ ἀγιάσαντι. Δόξα τῷ ἐν κινδύνοις ἡμῶν προστάτας δεῖξαντι.

KONTAKION

"Ηχος. Α'. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς οὐρανώσκοντας τὸ "Ορος Πατέρας, καὶ ὑποδείξαντας ἐν τούτῳ τὸν βίον, ἀγγέλων πολιτεύεσθαι, καὶ πλήθη μοναχῶν, ἐν αὐτῷ συνάξαντας, ἀνευφημήσωμεν πάντες, πρὸς αὐτοὺς κραυγάζοντες, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ ἐπηρείας ρύσασθε ἡμᾶς, πληθὺς Ὁσίων τοῦ "Αθω τὸ καύχημα.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ.

Τοὺς τοῦ "Ορους "Αθω Καθηγητάς, Μοναστάς Μιγάδας, Ιεράρχας καὶ Αθλητάς, Ὁμολογητάς τε, Ποιμένας καὶ Ὁσίους, τῶν Μοναστῶν τὴ πλήθη, ὅμνοις τιμήσωμεν.

ΟΙ ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α'.

Ε'ν τῷ θλίβεσθαι με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν. Κύριε
σοὶ χράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἀπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, Κό-
σμου οὖσι τοῦ ματαίου ἔκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματi, τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ Πατρί, πρέπει.
Ἄμα καὶ Γίῳ διά τοῦτο φέσωμεν τῇ Τριάδi μονοχρα-
τορίᾳ.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β'.

Εiς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὕψωσάς με νόμων, ἀρετᾶς ἐχλάμ-
πρυνον, ὁ Θεὸς ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιὰ σου χειρὶ λαβών σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον,
μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματi, πᾶσα ἡ Κτίσις καινουργεῖται, παλινδρο-
μοῦσα εἰς τὸ πρῶτον ισοσθενὲς γάρ ἐστι Πατρί καὶ
Λόγῳ.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ'.

Ε'πὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, δόδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρί-
ου, εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ε'πὶ οἶκον Δαυΐδ,, φόβος μέγας· ἐκεῖ γάρ θρόνων ἐκτεθέν-
των, κριθήσονται ἀπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματi, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ χράτος,
ώς Πατρί τε ἀξιον, καὶ τῷ Γίῳ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς
γάρ ἐστιν ἡ Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

